

Den Beh. af Lovf. om Konkurs m. m.

tror jeg at kunne sige, at man der i mange Kredse er alt Andet end tilfredsstillet og fornøjet ved den uvidede Afgang til Tvangsafford, som der findes. Det har ogsaa synes det mig, noget i høi Grad Stødende, ja jeg vil sige Umoralisk ved sig, at se en Mand gaa fallit, tilbyde sine Kreditorer 3, 4 & 5 pCt., faae en Tvangsafford gennemført og saa maasse et Aars Tid eller to efter igjen saa Stort paa og le ad sine Kreditorer. Det synes mig, at man ved at være saa om og saa mild over Skyldneren, som man her har foreslaaget, kommer til at være meget haard imod dem, der dog egentlig have Ret til Beskyttelse. Forslaget har jo for Dyrigt været for her i Landet før, ganske vist for en Del Aar siden, men dog ikke for saa overordentlig længe siden, nemlig i 1858, hvor det kom paa Tale, da der her i Thinget behandlede en Fallitlov, at indføre Tvangsafford. Thinget var imidlertid da ikke engang villigt til at gaa ind paa det Mæglingforslag, der blev stillet af Udvalgets Flertal, for hvilket jeg tror, at vor høitærede Ordfører ogsaa da var Ordfører. Dette Forslag gif ikke nær saa vidt, som der nu er Tale om; det fordrede, at der i det Mindste skulde bydes 50 pCt., og det vilde kun give fritagelse for at betale sin Gjæld i Løbet af 5 Aar; men selv dette Forslag blev i dette Thing forkastet med et stort Flertal. Det er et stort Spring, man nu forlanger, vi skulle gjøre.

Steenstrup: Jeg har en modsat Mening om det Forhold, som den ærede sidste Daler berørte, angaaende Tvangsafford, thi det er jo ikke alene Handlende, men ogsaa Fabrikanter og Skibsredere, som denne Bestemmelse gjælder om, og lige overfor Skibsredere vil jeg gjøre gjældende, at de meget ofte kunne komme i det Tilfælde, at deres Fallit er saaledes, at de ikke kunne tilbyde deres simple Kreditorer 50 pCt., uden at nogen som helst berettiget Anse kan ansøres derimod. Hvad der gjælder lige overfor Skibs-

redere, gjælder selvfølgelig ogsaa lige overfor Handlende, der under Konkurslørens Tryk eller ubeldige Begivenheder eller andet Eignende maatte være komne under Konkurs, og deres Forhold kunne uden deres egen Skyld være saa slette, at en Tvangsafford maa findes berettiget, selv om man gaar under 50 pCt.; thi disse 50 pCt. angaa vel at mærke de sidste Gjældsfordringer i Konkursboet, og jeg har i alt Fald ofte oplevet det Tilfælde, at denne Underbalance ene og alene er fremkommen ved Doets Behandling. Man tænke sig, at en Handlende, som er lige paa Balance, opgiver sit Bo, det kommer under Behandling — hvor udpinende Skiftegebyrer blive anvendte — og endelig kan han tilbyde Afford. Nu ere hans Forhold saaledes, at 60, 70 eller 80, ja, maasse 90 pCt. af samtlige Kreditorer henhøre til Pantekreditorer og til fortrinnsberettigede Kreditorer, saa ville de Herrer se, hvor let de simple Kreditorer kunne blive saaledes stillede, at der ligeoverfor dem kun er meget lidt tilbage af Doets Masse, og her vil jeg sige, at det vilde være i høieste Grad ubilligt at udelukke en saadan Mand fra Afford, saafremt ellers Betingelserne være tilstede, naar han ikke kunde tilbyde 50 pCt. Og naar det ærede Medlem, der berørte dette Punkt, gjorde gjældende, at dette ofte haardt kunde ramme de Smaa, saa vil jeg sige ham, at her i Loven er der netop indført en Bestemmelse til Betyggelse for de Smaa. I § 33 Lit. f. er der hjemlet ikke alene Tyender af alle Klasser, baade høiere og lavere, men ogsaa Fabrikarbejdere, Haandværksvende, Haandværksdreng og Dagleiere Fortrinnsret for det sidste Aars Tilgodehavende. Altsaa, de ere stillede saaledes, at de have Fortrinnsret, at de ikke let ville kunne blive forurettede ved Afford, da Afford altid maa komme frem med Hensyn til Fordringerne i sidste Klasse. Derfor man skulde gaa saa vidt som det ærede Mindretal og ubetinget sige, at, naar Skyldneren ikke tilbyder mindst 50 pCt., skal der ikke gives Tvangsafford, saa vil jeg sige, at man